

Oι απλοί και αγνοί πατριώτες θέτουν σήμερα -ημέρα Ανάστασης και Αγάπης- το πολύ απλό ερώτημα: «Αν ετούτα τα τέσσερα χρόνια ήμασταν ενωμένοι και αγαπημένοι, δεν θα είχαμε βγει μία ώρα αρχύτερα από την κρίση;». Ποιος λέει όχι; Δεν είμαστε, όμως, ενωμένοι και αγαπημένοι. Ακόμη και τη Μεγάλη Εβδομάδα τρωγόμαστε. Χολή και μίσος και κατάρες και αναθέματα εκτοξεύονται από τους πυγέτες και τους εκπροσώπους των αντίπαλων παρατάξεων. Αντικρίζει ο απλοϊκός πολίτης τα γουρλωμένα μάτια και τις επιθετικές χειρονομίες των ομιλητών στη Βουλή και στα κανάλια και απορεί: «Ωρέ, πού ζούμε: Σε εμφύλιο πόλεμο;».

ΒΛΕΠΟΝΤΑΣ αιτές τις εικόνες οι παλαιότεροι μελαγχολούν, ενθυμούμενοι ότι ο λαός μας, από τότε που αποφάσισε να ξεσποκωθεί, δεν έπαψε να τρώγεται σε αδιάκοπους εμφύλιους πολέμους όπως εκείνοι οι δύο του 1824-1825 και οι άλλοι δύο του 1944 και του 1946, με δεκάδες χιλιάδες νεκρούς και μετην πατρίδα κατεστραμμένη. Υποκινητές και τότε οι «ξένοι δάκτυλοι» και οι πανίσχυροι «προστάτες» μας με τα δάνεια, τα δόγματα και τα μνημόνιά τους, που ήθελαν την Ελλάδα χωμένη στην τσέπη τους...

ΣΗΜΕΡΑ, γίνονται υπεράνθρωπες (όσο και απάνθρωπες) προσπάθειες ΕΞΟΔΟΥ από την κρίση, στην πλάτη ενός λαού λαβωμένου, γονατισμένου, χειραγωγημένου και απρόθυμου να ξεσποκωθεί, πλην όμως αγρίως αποφασισμένου να χιμίξει στις κάλπες του Μαΐου και να τιμωρίσει με την ψήφο του όλους όσους θεωρεί υπεύθυνους για το κατάντημα της πατρίδας, όχι μόνο στα τέσσερα τελευταία χρόνια, αλλά και στις τέσσερις τελευταίες δεκαετίες...

ΚΑΘΩΣ η κυβέρνηση μιλάει για «Έξοδο από την κρίση», οι σκεπτόμενοι πολίτες σταματάνε -πού αλλού- σε εκείνη την πρωκτή ΕΞΟΔΟ του Μεσολογγίου, που έγινε ακριβώς Μεγάλη Εβδομάδα (Σάββατο Λαζάρου - Κυριακή Βαΐων 10-11 Απριλίου) του 1826, μετην πγεσία της πατρίδας παραδομένη και τότε στη δικόνοια, αλλά με τον λαό του Μεσολογγίου σφιχτά ενωμένο. Γ' αυτό και το έπος της ΕΞΟΔΟΥ έμεινε στην ιστορία σαν η κορυφαία πράξη αντίστασης όλων των εποχών.

ΜΕΡΕΣ ΠΑΣΧΑ (19 Απριλίου του 1824) είχε αφήσει την τελευταία του πνοή στο αγαπημένο του Μεσολόγγι και ο σπουδαιότερος φιλέλληνας του '21, ο λόρδος Βύρων, που η ύστατη ευχή και παραγγελία του ήταν η «συμφιλίωση των Ελλή-

ch.passalaris@hotmail.com

γράφει
ο χρήστος πασαλαρης

„Σήμερα κάποιοι
βαρόνοι των
media, σε αγαστή
συνεργασία με
εξωνημένες
«πέννες» του
σιναφιού μας, ανά να
υψώνουν σημαία
εθνικής ενότητας
και σθεναρής
ανύστασης στην
έννη κατοχή,
αφιονίζουν τον
λαό μας και τον
σπρώχνουν σε
παθιασμένες
παραταξιακές
διαμάχες, υπό^ε
βροχήν νέων
κομμάτων και
«προέδρων»!..“

Realnews

20/4/114

συνεχίζεται

Η Ανάσταση των Εθνών Θα έλθει, ο κόσμος να χαλάσει!..

Ευνέκτεια

νων». Το ίδιο ευχόταν και ένας άλλος σπουδαίος φιλέλληνας, ο Έλβετός αγωνιστής και εκδότης της εφημερίδας «Ελληνικά Χρονικά» Ιάκωβος Μάγερ, που σκοτώθηκε μαχόμενος στην ΕΞΟΔΟ. Πού, όμως, συμφιλίωστι..

ΣΗΜΕΡΑ κάποιοι βαρόνοι των media, σε αγαστή συνεργασία με εξωνημένες «πίνενες» του σιναφιού μας, αντί να υψώνουν σημαία εθνικής ενόπτηας και σθεναρής αντίστασης στην ξένη κατοχή, αφιονίζουν τον λαό μας και τον σπρώχνουν σε παθιασμένες παραταξιακές διαμάχες, υπό βροχήν νέων κομμάτων και «προεδρών»!.. Σημαίνει ότι παίζουν το παιχνίδι των ξένων «προστατών» που θέλουν την Ελλάδα μόνιμα διχασμένη, με τα φωτισμένα μυαλά της φευγάτα, με τη νεολαία της απελπισμένη, με την ανεργία φουντωμένη, με τους μετανάστες στα δύο εκατομμύρια, έτσι που οι ξένοι επενδυτές να προσελκύουνται λόγω πάμφυτην εργασίας, αλλιώς «ποιος ο λόγος να επενδύουν»;..

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΟ:

Ξένοι και ντόπιοι συνεργάτες τους θέλουν την όποια πυγεσία να ζητανεύει και να ξεπουλάει έναν-έναν τους εθνικούς θησαυρούς, παρουσιάζοντας τις «συμφωνίες» της σαν άθλους όπως συνέβη με το Ελληνικό... Και θέλουν το σπάνιο εξαπλό λαχείο της (τουρισμό, ναυτιλία, υπόγειο

πλούτο, πολιτισμό, στρατηγική θέση, πανέξυπνο λαό - αλλά πάντα δικασμένο) να γίνει δικό τους!.. Δέν θα κουραστώ να το γράφω...

ΚΛΕΙΝΟΝΤΑΣ όμως για να πάρουμε κουράγιο, αξέναγυρίσουμε στην ένδοξη ιστορία μας που συνήθως επαναλαμβάνεται: Και ας θυμίσουμε ότι στις 23 Μαρτίου του 1826, είκοσι μέρες πριν πέσει το Μεσολόγγι, ενώ το μαρτύριό του είχε συγκλονίσει όλη την ανθρωπότητα, υπογράφοντας το, κάπως αγνοημένο σήμερα, «Πρωτόκολλο της Πετρούπολης», δηλαδή το πρώτο επίσημο έγγραφο της ελληνικής ανεξαρτησίας. Αυτό, μαζί με το έπος του Μεσολογγίου και με τις νίκες του Καραϊσκάκη (και όχι η ναυμαχία του Ναυαρίνου), είναι που έσωσαν την επανάσταση του '21 - όπως γράφει και ο Σαράντος Καργάκος στην περίφημη ιστορία του, που οι αιγαγνώστες της Realnews έχουν στα χέρια τους...

ΟΠΕΡ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ότι, αργά ή γρήγορα, η δόλια πατρίδα θα ανασάνει, με ή χωρίς πρωτόκολλα, ο κόσμος να χαλάσει, γιατί και τώρα η ανθρωπότητα είναι συγκλονισμένη με τον Γολγοθά της. Αυτή ασείναι η ευχή και η ελπίδα όλων μας, ιδιαίτερα του σπουδαίου κοινού της εφημερίδας, στο οποίο και ο γράφων εύχεται ολόψυχα Ο,ΤΙ ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ!..

